

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **J. S. Autodoprava**, bytem a místem podnikání Ostrava-Poruba, Porubská 943/1, zastoupeného Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, Stodolní 7, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze 4, Budějovická 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11.2.2015 č.j. 8579/2015-900000-304.5, ve věci propadnutí zajištěného vybraného výrobku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11.2.2015 č.j. 8579/2015-900000-304.5, jímž bylo způsobem specifikovaným ve výroku napadeného rozhodnutí změněno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 9.10.2014 č.j. 97251/2014-570000-12, kterým bylo rozhodnuto o propadnutí zajištěného vybraného výrobku-topného oleje kódu KN 27101999 v množství 28.950 litrů, jenž byl zajištěn rozhodnutím Celního úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 30.4.2014 č.j. 41365-3/2014-570000-31.

Žalobce v podané žalobě vymezil tyto žalobní body:

- 1) Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný nepřezkoumal správnost prvostupňového rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání a jeho rozhodnutí je postaveno pouze na domněnkách, kdy nesprávně zjistil a posoudil skutkový stav a nesprávně zhodnotil žalobcem tvrzené skutečnosti a předložené doklady. Žalobce byl postupem správních orgánů obou stupňů zkrácen na svých právech. Správní orgány porušily předpisy správního řízení i zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v platném znění (dále jen ZSD).
- 2) Napadené rozhodnutí je založeno na nesprávném posouzení důkazní situace, kdy všechny provedené důkazy svědčí ve prospěch žalobce. Již v rámci prvostupňového řízení žalobce zdůrazňoval, že v nádrži NN 33 B se v době zajištění nacházel zůstatek motorové nafty z předchozího zásobování v množství cca 4.000 litrů. Doklad o tomto zboží žalobce následně předložil Celnímu úřadu Moravskoslezského kraje (dále jen CÚ), neboť jej neměl v době kontroly okamžitě k dispozici. Na tuto naftu tak nelze pohlížet jako na minerální olej skladovaný bez dokladu o řádném zdanění. Předložené důkazy jsou nepochybně součástí správního spisu. Žalobce dále opakovaně zdůraznil, že se v nádrži nacházel nově přečerpaný minerální olej z dopravního prostředku společnosti EUROSPEDA s.r.o., kdy tato společnost působí na českém trhu dlouhodobě a zboží, které dodává, je vždy na území ČR řádně zdaněno. Předchozí dodavatel žalobce ukončil svou činnost, a proto si žalobce objednal dodání motorové nafty dle objednávky ze dne 21.4.2014 u dodavatele společnosti KRONOS TRADE p.c., s níž má již předchozí zkušenosti a předpokládal, že obdrží objednanou motorovou naftu určenou ke spotřebě v odpovídajícím daňovém režimu. Dodávka byla sjednána na pondělí 28.4.2015, avšak cisterna dorazila již v pátek brzy ráno. Na místě nebyl přítomen žalobce ani žádný odborný personál. Zaměstnanec, který se na místě nacházel v době příjezdu cisterny, povolil přečerpání do nádrže, neboť se domníval, že se jedná o bezvadnou motorovou naftu očekávanou v pondělí na základě již shora uvedené objednávky. Zaměstnanec jednal v dobré víře, že jde o právně bezvadné zboží a nebyl schopen dodávku posoudit. Pouhé konstatování správního orgánu, že žalobce skladoval prostředky bez příslušných dokladů podle ust. § 5 ZDP, proto žalobce považuje za liché a nepodložené. Správní orgán nesprávně posoudil skutkový stav a nesprávně postupoval podle ust. § 42 odst. 2 ZSD. Jeho postup považuje žalobce za rozporný se zákonem a rozhodnutí pro něj není přesvědčivé, čímž je porušena zásada správního řízení dle ust. § 3 odst. 4 „předchozího správního řádu“.
- 3) Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že se jedná o topný olej KN27101999 a nikoli deklarovanou motorovou naftu. Žalovaný toto zjištění pokládá za věrohodné, neboť má za prokázané, že se jednalo v obou případech o jiný minerální olej, než je motorová nafta. Žalobce namítá, že se žalovaný opírá o nesprávná skutková zjištění CÚ, aniž by se konkrétněji vypořádal s námitkou dobré víry žalobce, který s ohledem na shora uvedené tvrzení a označené důkazy má za prokázané, že se na základě předložených faktur oprávněně domníval, že se jedná o motorovou naftu. Stejně tak byl v dobré víře i jeho nekompetentní zaměstnanec, který připustil přečerpání cisterny do nádrže.

- 4) Správní orgány obou stupňů postupovaly v rozporu s ust. § 3 odst. 3 správního řádu a nepokusily se o smírné vyřízení věci. Nezohlednily, že žalobce vybrané výrobky následně řádně dodal, kdy za daň z minerálních olejů za zdaňovací období březen, duben, květen 2012, září, říjen 2013 a duben 2014 zaplatil celkově částku 4.953.124 Kč, která byla zajištěna rozhodnutím CÚ na žalobcových účtech. Žalobce má za to, že došlo k dvojímu sankcionování, neboť byly-li vybrané výrobky řádně zdaněny, považuje sankci jejich propadnutí za neopodstatněnou a nezákonnou.
- 5) Žalobce označil za nesprávný názor žalovaného, že ust. § 42d ZSD je sankčním ustanovením, které stanoví, že subjektu, který poruší zákonnou povinnost podle ust. § 42 odst. 1 a 2 ZSD musí být bezpodmínečně uložena majetková sankce spočívající v odnětí jeho vlastnického práva k vybraným výrobkům. V daném případě byly vybrané výrobky řádně zdaněny a skladovány na základě příslušných dokladů, takže tvrzení správního orgánu se nezakládá na pravdě a vychází z nesprávných skutkových zjištění.

Žalovaný ve vyjádření uvedl v první řadě, že pro posuzované řízení nelze použít zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen správní řád), neboť procesním předpisem v řízení o zajištění vybraných výrobků je zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, v platném znění (dále jen daňový řád). Principy správního řízení proto porušeny být nemohly. Žalobce se navíc opakovaně dovolává uplatnění zásad správního řízení, avšak dle právní úpravy předchozího správního řádu, tj. zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, který pozbyl účinnosti ke dni 31.12.2005. Argumentace žalobce, že všechny ve věci provedené důkazy svědčí v jeho prospěch, nemá oporu ve zjištěných skutečnostech, když je tomu právě naopak, neboť rozбором vzorků odebraných z předmětné nádrže bylo zjištěno, že skladovaný výrobek je těžký olej odpovídající KN 27101999 ve smyslu ust. § 3 písm. o) ZSD, který však byl žalobcem deklarován jako motorová nafta. S námitkami týkajícími se obsahu nádrže NN 33 B se žalovaný vyrovnal v bodech [26]-[29] žalobou napadeného rozhodnutí, na jejichž text plně odkázal. Stejně tak argumentaci týkající se přečerpání vybraného výrobku do nádrže uplatnil žalobce již v odvolacím řízení a žalovaný se s tímto tvrzením vypořádal v bodě [30] napadeného rozhodnutí, na něž rovněž odkázal. Žalovaný dále zdůraznil, že žalobce v době kontroly nebyl schopen předložit ke skladovanému zboží doklad ve smyslu ust. § 5 ZSD, což je samo o sobě důvodem k vydání rozhodnutí o propadnutí zajištěných vybraných výrobků. Žalobcovovo tvrzení, že nekompetentní zaměstnanec nebyl schopen posoudit právní bezvadnost, se rovněž neshoduje se zjištěnými skutečnostmi. Faktura ze dne 24.4.2014 č. 0000316 byla předložena až dodatečně dne 28.4.2014 a v době kontroly nebyla na místě k dispozici. Zaměstnanec žalobce tak ani nemohl kontrolu dodávaného zboží provést. Pokud by faktura byla na místě, z obchodního označení zboží OM 10 *universal oil for metal and corrosion* by bylo okamžitě zřejmé, že se nejedná o motorovou naftu. Žalovaný rovněž nesouhlasí s označením svých závěrů za liché a ničím nepodložené, neboť je zcela jednoznačné, že žalobce v průběhu kontroly nepředložil ke skladovanému zboží žádný z dokladů, což je zadokumentováno ve správním spise. K další části žaloby, v níž žalobce opět zmínil zásady správního řízení, žalovaný poukázal na ust. § 262 daňového řádu, podle kterého se při správě daní správní řád nepoužije. K námitce nesprávných skutkových zjištění poukázal žalovaný na bod [31] napadeného rozhodnutí, v němž se se shodnou odvolací námitkou vypořádal. Dále zdůraznil, že rozborů odebraných vzorků jednoznačně prokázaly, že skladován byl

jiný minerální olej než žalobcem deklarovaná motorová nafta, všechny faktury pak byly předloženy až dodatečně a nikoliv v okamžiku kontroly. Faktura č. 0000316 se týkala rovněž jiného zboží než motorové nafty. Za zcela nepřipadné považuje žalovaný tvrzení žalobce o možnosti smírného řešení (opět s odkazem na správní řád), když taková možnost je z pohledu ZSD zcela vyloučena, a to i přesto, že žalobce dodatečně uhradil dlužnou spotřební daň. ZSD striktně stanoví, jakým způsobem má správce daně v takovém případě postupovat. Námitku dvojího sankcionování žalobce rovněž vznesl již v odvolacím řízení a žalovaný se s ní vyrovnal v bodech [32]-[37] napadeného rozhodnutí, na což nyní plně odkázal. Žalovaný dále zmínil charakter ust. § 42d odst. 1 ZSD, které se za současné právní úpravy vyznačuje „sankčním automatismem“, neboť správci daně neumožňuje vést správní úvahu ohledně propadnutí výrobků. K povaze sankce dle citovaného ustanovení žalovaný pojednal již v bodech [38] a [39] napadeného rozhodnutí. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 25.4.2014 zahájil Celní úřad pro Moravskoslezský kraj (dále jen správce daně) u žalobce místní šetření zaměřené v rámci vyhledávací činnosti dle ust. § 78 daňového řádu na kontrolu zdanění vybraných výrobků. Kontrola byla provedena v areálu provozovny žalobce v Ostravě-Bartovicích, Šenovská 562. V průběhu šetření byly odebrány vzorky minerálních olejů. Zaměstnanec žalobce k dotazu správce uvedl, že v nádrži NN 33 B je skladována motorová nafta. V den kontroly ještě před jejím zahájením byla dle jeho výpovědi čerpána do nádrže motorová nafta ze slovenské autocisterny. Zaměstnanec žalobce uvedl, že ke zboží nemá žádné doklady a tedy je nemůže předložit. Vzhledem k tomu, že zaměstnanec žalobce nebyl schopen předložit žádné doklady k vybraným výrobkům, správce daně přistoupil k jejich zajištění ve smyslu ust. § 42 odst. 2 písm. a) ZSD. Dne 30.4.2014 pod č.j. 41365-3/2014-570000-31 vydal správce daně rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků minerálního oleje deklarovaného jako motorová nafta v celkovém množství 28.950 litrů. Součástí správního spisu jsou protokoly vypracované celně-technickou laboratoří (dále jen CTL), kdy předmětem posouzení byly odebrané vzorky vybraných výrobků. Laboratorními zkouškami dospěla CTL k závěru, že předložené vzorky nejsou motorovou naftou, ale těžkým topným olejem. Dne 11.8.2014 pod č.j. 59449/2014-570000-12 bylo zahájeno řízení ve věci propadnutí vybraných výrobků, žalobce byl vyzván o doplnění správního spisu a byla mu poskytnuta lhůta k vyjádření. Součástí správního spisu jsou: faktura č. 13-0000015 z 16.10.2013 vystavená firmou ZUGANA s.r.o. za dodávku motorové nafty, faktura č. 13-0000018 z 28.10.2013 vystavená toutéž firmou za dodávku motorové nafty, faktura č. 0000316 z 24.4.2014 vystavená firmou KRONOS TRADE p.c.

za dodávku topného oleje. Rozhodnutím ze dne 9.10.2014 č.j. 97251/2014-570000-12 správce daně rozhodl o propadnutí vybraných výrobků ve smyslu ust. § 42d odst. 1 písm. a) ZSD. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Podle ust. § 42 odst. 2 písm. a) ZSD nejedná-li se o vybrané výrobky pro osobní spotřebu nebo není-li prokázáno oprávněné nabytí vybraných prostředků za ceny bez daně, správce daně tyto vybrané výrobky zajistí, jestliže jsou skladovány bez dokladu uvedeného v § 5.

Podle ust. § 42d odst. 1 písm. a) ZSD pokud správce daně nerozhodne o uvolnění vybraných výrobků nebo dopravního prostředku, rozhodne o jejich propadnutí v případě, že je vlastník těchto výrobků nebo dopravního prostředku znám.

První žalobní bod obsahuje zcela obecná tvrzení o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, nedostatečném zjištění skutkového stavu a porušení právních předpisů, a proto jej nelze považovat za relevantní žalobní bod ve smyslu ust. § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Žalobce v tomto žalobním tvrzení neuvedl, které z odvolacích námitek považuje za nevypořádané, co považuje za pouhé domněnky žalovaného, které skutečnosti a doklady byly nesprávně vyhodnoceny a v čem tuto nesprávnost spatřuje. Rovněž neoznačil svá práva, která tímto způsobem byla dotčena. Žalobce tudíž neurčil ani základní rámec soudního přezkumu. Soud zdůrazňuje, že správní řízení soudní je ovládáno dispoziční zásadou, kdy je plně v dispozici žalobce, aby svým tvrzením konkrétně určil rozsah soudního přezkumu. Soud není oprávněn ani povinen vyhledávat toliko obecně tvrzené nezákonnosti, neboť by takovým postupem porušil jak zásadu dispoziční tak zásadu rovnosti účastníků řízení. S ohledem na nekonkrétnost žalobních tvrzení uvedených v bodě 1 žaloby se jimi krajský soud nezabýval.

Žalobní bod 2 neshledal krajský soud důvodným. Na základě obsahu správních spisů krajský soud nesdílí názor žalobce, že všechny provedené důkazy svědčí v jeho prospěch, naopak má jejich obsahem za prokázané, že při místním šetření žalobce nebyl schopen prostřednictvím svého zaměstnance předložit žádné doklady k vybraným výrobkům skladovaným v nádrži NN 33 B. Teprve dodatečně byly žalobcem předloženy doklady, a to faktury č. 13-0000015 ze dne 16.10.2013 a č. 13-0000018 ze dne 28.10.2013. Tyto faktury byly vystaveny na zboží motorová nafta a již z toho důvodu se nemohly vztahovat k vybraným výrobkům, neboť vzorky odebrané v rámci místního šetření byly laboratorním rozbořem provedeným CTL vyhodnoceny jako vzorky těžkého topného oleje a nikoliv motorové nafty. Obsahem správního spisu má proto soud za prokázané, že žalobce porušil ust. § 42 odst. 2 písm. a) ZSD, neboť skladoval vybrané výrobky bez dokladu ve smyslu ust. § 5 ZSD a deklaroval, že se jedná o jiné výrobky, než jaké byly následně zjištěny. Žalobcovo tvrzení, že byl v dobré víře, když očekával dodávku motorové nafty a jeho zaměstnanec měl za to, že vybrané výrobky dodané dne 25.4.2015 jsou motorovou naftou, je zcela irelevantní, neboť k dodanému zboží nebyl předložen žádný doklad ve smyslu ust. § 5 ZSD. Žalovaný se se shodně formulovanou odvolací námitkou vypořádal v bodech [24]-[29] napadeného rozhodnutí a žalobce v podané žalobě argumentaci žalovaného žádným nosným způsobem nerozporoval, pouze zopakoval svá předchozí tvrzení. Krajský soud proto za plné aprobační závěrů žalovaného nemá, co by k věci více dodal.

Tvrzení žalobce obsažené ve třetím žalobním bodě, že závěry žalovaného o skladování vybraných výrobků bez příslušných dokladů jsou liché a nepodložené, má krajský soud za rozporné s obsahem správního spisu a za zcela nedůvodné,

přičemž odkazuje na svou argumentaci uvedenou k žalobnímu bodu 2, kterou má za vypořádaný také tento třetí žalobní bod.

Pokud jde o čtvrtý žalobní bod, ani ten neshledal krajský soud důvodným, když dobrá víra žalobce je s ohledem na zjištěný skutkový stav pro posouzení věci zcela právně bezvýznamná, jelikož ve smyslu ust. § 42 odst. 2 písm. a) a § 42d odst. 1 písm. a) je pro právní posouzení zjištěného skutkového stavu rozhodující, zda žalobce v době provádění kontroly byl schopen předložit doklady k vybraným výrobkům. Zjištěným skutkovým stavem bylo jednoznačně prokázáno, že k takové skutečnosti nedošlo, žalobce předložil až dodatečně doklady, které navíc neprokazovaly existenci vybraných výrobků, ale zcela jiného zboží. Žalobcovo tvrzení o dvojí sankci považuje soud za zcela nepřiléhavé, neboť daň nelze považovat za sankci, ale za zákonnou povinnost daňového poplatníka. Úhrada spotřební daně žalobcem byla tedy dodatečným splněním této povinnosti, kdežto propadnutí vybraných výrobků pak zákonem předvídaným následkem prokázaného skutkového stavu. Jedná se o dvě samostatné skutečnosti, mezi nimiž není žádný vztah podmíněnosti.

Rovněž poslední žalobní bod shledal krajský soud bezdůvodným, neboť ust. § 42d odst. 2 písm. a) ZSD skutečně nedává žádný prostor pro úvahu správního orgánu a ten nemá jinou možnost, jsou-li splněny zákonné podmínky, než rozhodnout o propadnutí vybraných výrobků. Krajský soud proto i v této části plně aprobejuje argumentaci žalovaného uvedenou v napadeném rozhodnutí a pro úplnost odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.11.2014 č.j. 10Afs 148/2014-70, podle něhož *při rozhodování správce daně o propadnutí vybraných výrobků podle ust. § 42d ZSD účinného od 1.5.2011 nemá správce daně správní uvážení*. Krajský soud neshledal v posuzované věci žádné skutkové a právní důvody, pro které by se měl od uvedeného názoru odchýlit.

Jelikož krajský soud žádný z žalobních bodů důvodným neshledal, žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému s tímto soudním řízením nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 15. února 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu